

COL·LECTIUS I ENTITATS DEL CAMP INTERPOSEN UN CONTENCIÓS ADMINISTRATIU AL PLA DIRECTOR DE LES ÀREES RESIDENCIALS ESTRATÈGIQUES DEL CAMP DE TARRAGONA.

Les CUP de Reus, Tarragona, Valls i el Vendrell, l'entitat la Canonja 3 – Poble, Paisatge i Sostenibilitat, Unió de Pagesos, l'Associació de Veïns de Sant Salvador i Sant Ramon, Gent del Poble de Montblanc, el Col·lectiu Independentista del Priorat i altres col·lectius i entitats del Camp després de presentar al·legacions i presentar un recurs potestatiu de reposició arriben al contenciós administratiu amb el propòsit d'aturar els desenvolupaments urbanístics de les AREs del Camp de Tarragona.

Tarragona, 4 de març de 2010 – Diversos col·lectius del Camp de Tarragona treballen conjuntament per aturar les AREs del Camp de Tarragona.

Dos any i quatre mesos després de l'aprovació del Decret 1/2007 de 16 d'octubre de 2007, de mesures urgents en matèria urbanística, i després de denunciar públicament en diverses ocasions, presentant al·legacions i un recurs d'alçada, arribem a la via del contenciós administratiu.

Les ARE varen escenificar la claudicació del govern de la Generalitat davant els interessos dels promotors i constructors, just en uns moments abans de l'entrada en la gran crisi econòmica que patim, una crisi d'abast mundial i de tot el sistema productiu. La construcció d'habitatges de protecció oficial era l'excusa, però la finalitat encoberta no era altre que la creació de sòl residencial, de forma ràpida, a un preu molt inferior al preu de mercat, en benefici dels promotors, dels constructors i dels polítics corruptes, una operació per legalitzar tots els possibles casos "Pretòria" existents. La gran crisi ha situat les coses en el seu lloc, el capital ha deixat d'apostar per la construcció i la fórmula de les ARE sense els promotors privats, no pot tirar endavant.

Del Decret de mesures urgents en matèria urbanística en podem dir moltes coses, ja s'ha denunciat que no donava resposta, en el moment en que va sorgir i encara menys ara, al problema d'accés d'habitatge, sinó que era una mesura per satisfer les necessitats del capital promotor i constructor i posar al mercat tots els terrenys que durant dècades Incasol havia anat comprant arreu del Principat. Sembla que no els hi està sortint massa bé ja que Incasol en aquests moments no té capacitat econòmica per afrontar-ho i els Ajuntaments que s'hi van mostrar d'acord, tenen un parc d'habitatges construïts i sense vendre tant gran que l'ARE els hi fa més nosa que servei.

El Govern d'Entesa ha intentat vendre aquestes mesures urgents i el Pacte Nacional per l'Habitatge com una solució al dèficit d'habitatge protegit que té Catalunya, de fet no es cansen de repetir que el 50% de les vivendes que es construiran gaudiran d'algun tipus de cobertura pública. S'obliden, però, de reconèixer que les ARE no van acompanyades de polítiques reals per garantir l'accés a l'habitatge, els actuals criteris d'accés a la protecció oficial exclouen els sectors més populars de la nostra societat. Les esperades mesures urgents en matèria d'habitatge han oblidat deliberadament les polítiques de foment del lloguer, la rehabilitació o la recuperació dels pisos buits. La crisi immobiliària actual és una crisi d'excés d'oferta, per tant, al Principat i als Països Catalans hi sobren pisos! A molt pocs llocs es pot assegurar que facin falta habitatges.

Les conseqüències més importants del Decret de les ARE, però, tenen a veure amb la vulneració i retallada dels drets dels i les ciutadanes i la invasió de l'autonomia municipal. Per un cantó, elimina els processos de participació ciutadana obligatoris fins ara en les qüestions de planejament general dels municipis. Per altra banda, es vulnera l'autonomia municipal garantida fins ara en matèria d'ordenació urbanística i anul·la l'autonomia municipal quant a la tasca planificadora i d'ordenació del territori. Les ARE es poden desenvolupar en terrenys considerats

no urbanitzables fins al moment, prescindint dels Plans Generals d'Ordenació Urbana vigents; les ARE permeten crear barris inexistents en el planejament municipal, redueixen al màxim tots els tràmits, terminis, controls i normativa exigits per poder urbanitzar.

Les ARE també són l'exemple més evident del model de creixement indefinit que segueix defensant el Govern d'Entesa a Catalunya. Un model oposat als principis de sostenibilitat i preservació del territori. Les ARE impliquen un creixement, en nombre d'habitatges i de població, totalment inassumible i insostenible pel país i per la majoria de municipis afectats. Les ARE agreugen la realitat dels "barris dormitori" aïllats, i son, doncs, una política de desnaturalització municipal i social.

Des d'aquest plantejament considerem que alguns dels preceptes del Decret 1/2007 podrien ser inconstitucionals, i que suposa la més gran vulneració de l'autonomia municipal des de la restauració dels Ajuntaments. Per tot plegat, s'interposa el Contenciós Administratiu al Pla Director Urbanístic (PDU) del Camp de Tarragona.

Les àrees residencials estan regulades pels Plans directors urbanístic, en el nostre cas, el Pla Director Urbanístic de les Àrees Residencials Estratègiques del Camp de Tarragona, que inclou: ARE La Barquera, de Calafell; ARE Sant Gregori, de Falset; ARE Passeig Nord, de Reus; ARE Sector Residencial dels Pallaresos, Tarragona; ARE Eixample Estació, de Perafort, ARE La Canonja, ARE Pou Boronat, de Tarragona; ARE Ruanes, de Valls; ARE El Molí Baix, de Santa Oliva i ARE La Canaleta de Vilaseca. Des de l'aprovació inicial a la final, del Pla Director Urbanístic han caigut dues AREs al Vendrell i una ARE a Montblanc.

Els diversos plans redactat aquest últims anys, des de Barcelona, per definir el futur desenvolupament del Camp de Tarragona ens condemnen a convertir-nos en la segona àrea metropolitana de Catalunya. Els polígons industrials presents i els futurs, les infraestructures ja construïdes i les projectades ens volen portar cap aquest camí. Les AREs del Camp en són una altra peça, una peça que se'ls hi resisteix i que lluitarem perquè no puguin col·locar en el seu puzle de destrucció de territori i de desnaturalització de les relacions socials. No permetrem que es desenvolupin barris sencers amb l'excusa d'uns equipaments necessaris. No permetrem que amb l'excusa dels habitatges de protecció oficial es construeixin vivendes del tot innecessàries. No permetrem que decideixin per nosaltres, tenim moltes coses per dir. Fins ara no hem callat i arribarem fins a on calgui per aturar les AREs del Camp de Tarragona.

Col·lectius i entitats signants del contenciós

Assemblea de Joves de Reus
Associació de veïns des de Tarragona a Sant Ramon i Sant Ramon
Campanya Reus Viu
Col·lectiu Independentista del Priorat
CUP Reus
CUP Tarragona
CUP Valls
CUP El Vendrell
Gent del Poble (Montblanc)
La Canonja 3 – Poble, paisatge i sostenibilitat
Maulets Reus
Plataforma en defensa del Patrimoni Natural del Priorat
Plataforma Valls Viu
Unió de Pagesos

Per a més informació:

Aida Garcia (CUP Valls – Telf: 655263199)
Joan Pons Solé (La Canonja 3 – Telf.: 669 924 684)